

Cuộc Cách Mạng Obamê

Tác Giả: Nguyễn Xuân Nghĩa
Thứ Ba, 03 Tháng 3 Năm 2009 22:55

Nhân danh không họ, Obama đi làm cách mạng...

Một trong những cái thú của ngành truyền thông là... đi tìm một nó!

Nói cho vẫn mình lịch sử là đi tìm sự thật, nhất là sự thật đằng sau các khu vực hiểm chính trị. Từ những ngày qua, Tổng thống Barack Obama đã tung ra khá nhiều khu vực hiểm hóc như những người bạn "hỏi chuyện Obamê", vì mê Obama mà không nhìn ra sự thật.

Sau khi ban hành đạo luật kích thích kinh tế vào ngày 17 tháng Hai, ông Obama tiếp tục tung ra nhiều sáng kiến mới và kế hoạch cứu nguy gia đình - chia sẻ các khoản chi tiêu - và một tuần sau đã đưa bài diễn văn trước Quốc hội - đưa ra nhiều người nói chuyện ca mà có khi chia sẻ. Ngay hôm sau, ông thông báo những thông tin đi kèm của đạo luật ngân sách cho tài khóa tiếp, bên trong là nhiều sáng kiến có nội dung cách mạng khác để làm thay đổi những cuộc sống trong cộng đồng tiếp.

Nhìn từ góc độ chính trị, Barack Obama là chính khách xuất chúng.

Những một thế kỷ trước, hay một thế kỷ có tài, ông dùng phương pháp vấp ngã và tiến, và thời kỳ khủng hoảng cho các nóng bỏng thép vào lúc mờ mịt nhất. Ông nói tiếp nguy cơ khủng hoảng để nhân đó tung ra nhiều chương trình riêng lẻ và kinh tế và xã hội, rồi sau khi hăm dọa theo kiểu "nếu không có cách thì Hoa Kỳ chúng có thể ngã lại", ông lại trấn an, rằng những cuộc sống sống động và tiếp tục lãnh đạo thế giới.

Những một bày con trẻ, những dân chúng hoang mang thế kỷ trước Obama lên tiếng thì những thông tin khủng hoảng khoản lợi tức được - què là những cuộc đang bị khủng hoảng. Và họ thậm chí mong rằng liệu cuộc sống Obama dù có được thì cũng đẩy lùi được cơn bão kinh tế, giúp cho những cuộc sống tiếp tục và trí siêu cường đáng kính trọng.

Chúng ta nên phân tách chi tiết những cuộc cách mạng trong cái trận của cuộc khủng hoảng. Thời giờ còn chán! Những người trẻ của chúng ta, hãy nhìn vào thực tế đã...

THỰC TẾ MÙ MÙ

Hôm 27, Bộ Thương mại Hoa Kỳ vừa công bố thương kế có điếu u chuyển v kinh tế Hoa Kỳ trong quý bốn của năm ngoái. Trong ba tháng cuối năm, sản lượng kinh tế Mỹ có sụt giảm 6,2% quy ra toàn năm. Đây là mức điếu u chuyển theo hàng tiêu chuẩn hàng thông báo của Bộ vào tháng trước - là giảm 3,8%. Đến ngày 26 tháng này, ta mới có con số xác thực về tình hình kinh tế Mỹ vào tam cá nguyệt cuối cùng của năm ngoái.

Trình bày lại cho dễ hiểu: chúng ta biết được số thất kinh tế hàng loạt lái xe nhìn vào tấm kính chiếu hậu, chuyển ý nghĩ gì đã xảy ra ở đằng sau, và nhìn rõ dần trong tương tháng. Nói cho rõ hơn: chúng ta chưa biết gì về tình hình kinh tế trước mất! Cho nên, báo rằng kinh tế sẽ lên hay xuống trong tương lai thì dễ ý chứ là dễ báo và có thể sai. Nhiều phần thì sẽ là sai vì Hoa Kỳ chưa từng biết mất trước suy thoái nào như vậy từ mấy chục năm nay.

Nhưng, giới kinh tế và chính trị không thể không cố gắng nhìn xa hơn và đừng trông, thay vì chỉ ngó vào tấm kính chiếu hậu..

Nếu kết hợp con số thông báo của quý bốn năm ngoái là sụt 6,2% - mức mất để suy sụp ai cũng thấy là lớn và được truy n thông thi u hiểu biết về kinh tế khu vực đi thêm - thì kết quả toàn năm 2008 là sản lượng Hoa Kỳ có tăng trưởng được 1,1%.. Kinh tế Mỹ bị suy trầm - recession - tháng 12 năm 2007, vậy mà trong 12 tháng của năm ngoái, sản lượng vẫn có tăng được 1,1%. Dù không nhiều thì vẫn là có tăng, mức tăng hợp đáng thêm thu nhập cho các nền kinh tế khác của Tây phương, như Nhật Bản, Đức hay Anh quốc. Nôm na là "tôi ơi, đừng tuyệt vọng!" vì các đầu máy kinh tế kia còn tiếp hơn mình rất xa.

Kinh tế Mỹ bị suy trầm tháng 12 năm 2007, đến nay đã là 14 tháng rồi.. Tiếp suy trầm liên kinh tế có trôi vào suy thoái - depression - không? Suy trầm là đợt mất tăng trưởng chậm hơn trong hai quý liên, suy thoái là sản xuất suy giảm đáng lo ngại trong nhiều lãnh vực và rất lâu. Rồi có bất kỳ ng họ ng không? Số thất thì kinh tế Mỹ đang gặp khó khăn nhưng còn như hơn nạn suy trầm năm 1981-1982, khi Reagan tiến vào toà Bạch Cung làm cuộc cách mạng của ông, theo

hàng ng b o th .

Vì vậy, ta có thể tìm kiếm luận là Obama dùng bài b n Reagan để nhân khi kinh tế suy trầm - đi ch m - mà b tay lái qua hàng ng khác, thiên t và bao c p.

Barack Obama có quy n làm nh v y và không h che giấu đi u y khi nói th ng là "nhân đà kh ng ho ng s đ ra nh ng m c tiêu lâu dài cho n c M ."

V n đ là kinh tế không b kh ng ho ng. Suy trầm hay cùng l m là suy thoái ch ch a là kh ng ho ng - crisis - nh th i 1929-1933. Chuy n y, ít ai nói t i n a vì đã quá quen tại v i ch kh ng ho ng t th i tranh c , t năm kia. Sau khi đ c c , trong bài đi n v n 15 phút ngày 18 đ nói v k ho ch gia c , Obama dùng ch "kh ng ho ng" 25 l n là có đ ng ý. Ho c gian ý!

Ti p t c nhìn v đ ng tr c thì n u kinh tế không - hay ch a - b kh ng ho ng, li u bao gi s đ ng đáy và ph c h i?

Ng i vi t đã li u mình tiên đoán t năm ngoái là đ n quý ba năm nay, t tháng Sáu t i tháng Chín, kinh tế M s h t suy s p, ch m t i đáy và b t đ u lên. Dù không m nh và lên r t ch m thì đ y cũng là m t đ báo l c quan.

C s c a đ báo li u lĩnh này là vì Hoa K đã đ i phó r t nhanh v i n n suy trầm và kh ng ho ng tài chánh, v i lãi suất căn b n đang ch m s không, và h n ngàn t đ c b m vào kinh tế t g n sáu tháng nay. Ngoài ra, đ u thô s t giá h n 70% cũng làm h nhi t c n s ng xăng đ u t i M và ti t ki m đ c kho ng 350 t cho gi i tiêu th , t ng t nh dân M v a đ c gi m thu m y trăm t ...

M t s c quan nghiên c u chuyên môn và khách quan đã b t đ u nói t i hy v ng y, s đ c th y k t tháng Chín tr đi...

Th ng kê c a b Th ng m i hôm 27 ph n nào xác nh n s ki n này, n u ta đ c ra: m c gia

Cuối Cách Mạng Obamê

Tác Giả: Nguyễn Xuân Nghĩa
Thứ Ba, 03 Tháng 3 Năm 2009 22:55

tăng số n lưu kho - inventories - của Mỹ trong quý bốn năm ngoái có lên 0,16 - của một phần trăm.

Xin có vài lời gì thích hợp chuyên môn một chút, mong được giới thông cảm. Tháng Giêng vừa rồi, báo Thương mại cho biết con số gia tăng đó cao gấp 10. Tiền kho là một hàng số xuýt ra mà bán chưa được. Khi bán chưa được, các doanh nghiệp số xuýt ít đi, tuy nhiên dòng ít hơn hoặc sa thải nhiều hơn. Tiền kho mà cao thì ta biết là tình hình lại còn ảm đạm. Bây giờ, mình được biết là lưu kho tiền kho chỉ tăng có 0,16% thay vì hơn 15% thì ta có thể quan sát đoán là tình hình đang có cải thiện và cải thiện trong quý bốn của năm ngoái.

Nghĩa là con số số lưu kho kinh tế bớt 6,2% và nên chú ý là tin xấu nhất! Lưu kho bên dưới là một tia hy vọng dù mong manh thì cũng không thể là tuyệt vọng như giới chính trị và nhà nọt đặt cái vào kế hoạch cứu nguy như ngân hàng tăng chỉ có một tiêu khác.

Obama báo động về khủng hoảng kinh tế để thi hành kế hoạch cải tạo xã hội.

Ông có quyền đó vì được bầu lên theo tinh thần "đổi mới". Ông có khả năng đó vì Quốc hội đang nằm trong tay đảng Dân Chủ. Nhưng báo rằng kinh tế Mỹ đang bị khủng hoảng là điếu u chưa chính xác. Nhưng Mỹ bị khủng hoảng niềm tin, và điếu u này có ảnh hưởng đến kinh tế.

Obama không chỉ làm động chạm khủng hoảng, ông còn nói sai nhiều điếu khác. Nếu không muốn biết hậu quả của Obamê, chúng ta nên nhìn ra những điếu này.

LỜI TUYÊN LÃNH

Tổng thống Barack Obama có quyền trình bày trước quốc dân kế hoạch cải tạo xã hội của ông và người dân có quyền tín nhiệm hoặc bác bỏ những đề nghị này. Không phải vì vậy mà nước Mỹ sẽ vỡ đôi vì hai phe xanh đỏ, Dân Chủ hay Cộng Hòa, theo tiêu đề 54-46 mà ông Obama đã

đặt được. Thế nhưng có quy định nghề và nghề nào dân có quyền - nên - tranh luận về nghề này. Nhưng mục đích này thì phải biết chuyển thành hành.

Trong bài diễn văn trước Quốc hội hôm 24, Obama nói ra nhu cầu chuyển hành hành thế. Sau đây là vài thí dụ - giấy báo dõ này đặt, ta không đặt chỉ là đặt!

Obama đưa dân Mỹ mà nói rằng "ngày nay chúng ta nhận công dõ thô nhu cầu hành bao giờ hành!"

Bạn tham mưu kinh tế hay năng lượng của ông không biết phát biểu sai lầm như vậy. Thế thì Hoa Kỳ nhận công dõ thô nhu cầu hành là vào năm 2005 (cao điểm là hành 15 triệu thùng dầu ngày vào ngày bắt tháng 10 năm 2005). Con số mới nhất của Bộ Năng lượng là 11, 6 triệu thùng vào tuần 20 tháng Hai. Thế nhưng kê của US Energy Information Administration cho thấy Hoa Kỳ nhận công dõ 5 triệu thùng dầu thô vào năm 2005, và đó số nhận công dõ giảm dần.

Obama cũng nói sai khi báo rằng kinh tế của ông trên lãnh vực gia đình sẽ chỉ cứu nguy các gia đình đang mua nhà với tình thế trách nhiệm mà báo khó khăn chỉ không cứu được hay những người mua nhà mà không tài nào trả nợ được. Chuyển ý hành khó vì làm sao phân biệt được yếu tố "có trách nhiệm" với thành phần dân đặt hoặc gian xảo đặt báo báo?

Ngày hôm sau, 25 tháng Hai, Thế nhưng của Ngân hàng Trung ương Mỹ là Ben Bernanke nói thế ra sự thật theo ví von của biểu tượng của ông: "Phải cứu tất cả! Nhà đang cháy thì ta cứu tất cả đã, sau này mới xét tới những kẻ đã hút thuốc trên giường mà gây ra hỏa hoạn". Chỉ thị của cựu FDIC - báo dõ quy định của giới ký thác tiền vào ngân hàng - là bà Sheila Bair thì nói rõ hành trên đài NPR: "không có cách gì đi tra ra thế nhưng trả công hành và không nên tìm cách trả công phần những người sắp báo kéo mất nhà! Làm vậy chỉ nâng cao số nhà báo và kéo dài khó khăn kinh tế cho mọi người."

Nói cách khác, vực cứu nguy gia đình sẽ tiến kém hành nhu cầu! Đây là của hành mà ngành tài trợ gia đình không nên báo là!...

Cũng trong cái trận đấu này, Obama lại đưa với con số: "phí tiền y tế gia tăng khi hành 30 giây hành có mất doanh nghiệp phá sản!" Nghe vậy, những người hành hành hành Obamê sẽ báo dõ y hành

ca và cuộc tình và a giáng th. Xin hãy cùng chúng ta xem: tổng kê tất cả tòa án Mỹ cho biết số doanh nghiệp phá sản trong 12 tháng liên tính đến cuối tháng Sáu 2008 là 934 ngàn công sở. Một năm có 32 triệu giấy và nợ có hơn 900 ngàn công sở phá sản - con số không cao hơn trung bình tất cả mọi năm nay tại nước Mỹ - thì tính nhảm là 30 giây có một công ty và nó.. Obama nói không sai.

Nhưng, chúng ta có những phân tích này là phá sản vì chi phí y tế gia tăng mà thôi. Con số không biết nói dối, nhưng người và người khác thì dễ làm rồi người khác với người con số tào lao! Người nhiên sao, nó là trùng với định nghĩa về "phân tích của số thật!"

Ngoài ra, Obama còn nhận những chuyên lĩnh tình khác, như Hoa Kỳ là quốc gia đầu tiên đã sáng chế ra xe hơi.

Sai lầm! Hoa Kỳ là nước đầu tiên đã thiết kế hệ thống sản xuất xe hơi theo quy trình kỹ thuật, tức là hàng loạt. Đó là công lao của Henry Ford năm 1913, hoặc hệ thống sản xuất xe Oldsmobile (Curved Dash) năm 1901 trước đó. Còn sáng chế ra xe hơi đầu tiên là thành tích của các ông Karl Benz của Đức (năm 1885-1886), hay Gottlieb Wilhem Daimler và Wilhelm Maybach cũng của Đức năm 1886, hoặc Nicolas-Joseph Cugnot của Pháp (chết bằng... hơi nước năm 1769!), hoặc Robert Anderson của xứ Tô Cách Lan (Scotland) vào khoảng 1835... Nhưng dù kiêu ngạo hay ta có thể kiêu ngạo, miễn là có tinh thần kiêu ngạo hơn là nụt chĩnh.

Trong đà khích lệ ba quân, Obama không cho dân Mỹ đi tàu bay gì và vì phát minh ra xe hơi, ông còn cho dân Mỹ leo lên xe hơi xuyên bang từ thời Nội chiến!

Ông nói rằng ngay giữa thời nội chiến, nước Mỹ đã vinh quang vượt đường thiệt lộ từ Đông qua Tây giúp cho nền công nghiệp đường sắt phát triển. Nội chiến Hoa Kỳ bùng nổ năm 1861 và qua năm sau nước Mỹ mới ký đạo luật Hoa xa Thái bình đường (Pacific Railroad Act - 1862). Năm sau đó, 1863, thì các tiểu bang miền Tây và miền Trung mới bắt đầu đặt đường ray sắt và người đi đường sắt ráp nối thành thiệt lộ xuyên bang từ Đông Tây đường từ Thái Bình đường vào năm 1869. Khi Nội chiến đã chấm dứt bốn năm và trước.

Như mọi người chúng ta chuyên là thế này? Nếu không thêm những khoa trương vô lý trong cuộc họp báo đầu tiên vào ngày chín tháng Hai, chúng ta sẽ đi vào bất tận.

Dù sao, chuyên phóng đồ i cho bị th m h n - hay l c quan h n tùy m c tiêu c a t ng l i phát bi u - ch nh m vào m c đích thuy t ph c qu c dân theo chân ông Obama đi làm cách m ng. Đi theo hay không là quy n c a chúng ta, n u bi t đ c là đi đâu, và t n kém ch ng nào, ai s tr phí t n cho chuy n vi n du vào cõi màu h ng đó?

VI N DU VÀO CÁCH M NG

Chúng ta s còn c h i phân tách và trình bày n i dung c a cu c cách m ng sau khi Chính quy n Obama công b thêm chi ti t c th . Ng i ta c n bi t chuy n c th h n là nh ng lý lu n trong tình th n tranh c - m t s tr ng và đ u n c a Obama.

Trên đ i th , T ng th ng Obama mu n làm cách m ng v n ng l ng và môi sinh, c i t h th ng b o hi m s c kho đ m i ng i đ u có b o hi m nh t i nh u n c Âu Châu, c i cách ch đ giáo d c đ nhà n c cũng chu toàn luôn vi c đào t o sau Trung h c. L ng bên đ i ba chi u h ng vĩ đ i này là s tăng c ng vai trò c a nhà n c trong h u h t m i lãnh v c sinh ho t, k c vi c quy t đ nh xem ai s cho ai vay ti n v i đi u ki n ra sao... Đây là ta m i ch nói v l ng, ch a th xét v ph m.

Nh u n c Âu Châu đã ti n lên con đ ng xã h i ch nghĩa v i b m t nhân b n nh v y nên ngân sách qu c gia chi m t i 47% t ng s n l ng c n m c a h , so v i 40% t i Hoa K . Nghĩa là n c M còn có th tăng chi ngân sách đ đi t i đó. Đ i m i là làm nh Tây!

Nh ng k t qu ra sao thì ta đã th y t i Âu Châu.

Hoa K có khi s khác và không l n b i nh th v đ c tính riêng c a n c M - đ a đ , hình th , tài nguyên, dân trí và n p văn hoá nghi ng chính quy n, sùng chu ng t do cá nhân h n là tình th n i, v.v... Chúng ta có th t m l c quan tin t ng nh v y đi, đ th nghi m con đ ng cách m ng này. Nh ng, làm sao đi t i đó?

Tiền đâu là câu đố đầu tiên.

Câu trả lời của Obama là đánh thuế bọn nhà giàu - những hộ gia đình có lợi tức đáng niên tới 250 ngàn trở lên. Thành phần có tiền này, gồm bọn triều ngọ trong dân số 330 triệu, đã đóng góp khoảng 60% cho nguồn thu và thuế khoá của nước - tính tròn là vào khoảng 600 tỷ đô la cho đất nước. Cuộc cách mạng và ý tưởng của Obama đã thu 634 tỷ trong 10 năm nhờ khoản tiền trả trước - "down payment". Mọi chi phí là bằng cách đầu mà thôi. Nếu có gì trả trước mà người có tiền thì cũng chỉ trả chi trả cho một phần đầu của người của cuộc cách mạng. Chưa nói đến các khoản chi khác cho các mục tiêu vĩ đại khác. Chúng ta sẽ tìm hiểu thêm khi trình cách mạng đầu tiên công bố thêm.

Những ngày đầu bằng cách này ta đã thấy là nước Mỹ sẽ phải vay tiền đi làm cách mạng và các thủ tục và sau sẽ trả. Chưa mong là đến lúc đó, người ta đã ra khỏi hố của Obamê!

Trong khi vậy, và trả lời chuyên trách của một, kinh tế Mỹ có hy vọng đáng và hội sinh tiền quý ba năm nay. Tiền khi đó, Chính quyền Obama sẽ nghĩ ra cách để cho các nhà kinh tế kích thích kinh tế ban hành hôm 17, dù chưa thấy khi đó người của chúng ta làm được gì. Những điều đáng sợ nhất là sau khi hội sinh đầu tiên chút đỉnh, kinh tế lại suy trầm nữa!

Người ta thường nói về những hình thức V khi kinh tế suy giảm mà nhà giàu tăng vọt. Ai cũng muốn chuyển tiền sau 14 tháng suy trầm đáng kể nên gần với chi tiêu hơn là chi tiêu. Bất đầu chúng là nhờ phép của Obama, kinh tế sẽ lên rồi xuống và lên rồi lại xuống theo cái đường của chúng W.

Học tập hơn và ý, chúng WWW! Gặp những người bạn, cuộc cách mạng gặp gỡ nhau và tiền kém của Obama sẽ đi vào ngõ cụt.